

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 23 września 2008 r.

Nr posiedzenia: 76

Posiedzeniu przewodniczył: senator Krzysztof Kwiatkowski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 marca 2008 r. (sygn. akt K 32/05) dotyczącego ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 marca 2008 r. (sygn. akt SK 3/07) dotyczącego ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji,
 - przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Katarzyna Konieczko, Marek Jarentowski, Zbigniew Gromek,
 - zaproszeni goście:
 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
 - radca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Ryszard Chrościcki.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 marca 2008 r. dotyczącego ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (sygnatura akt K 32/05) omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Zbigniew Gromek. Wyjaśnił, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności:

- 1) art. 20 ust. 2 w związku z art. 20 ust. 1 i 3 ustawy zmieniającej z art. 64 ust. 2 w związku z art. 2 konstytucji,
- 2) art. 20 ust. 4 ustawy zmieniającej z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji,
- 3) art. 27 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy zmieniającej z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji w zakresie, w jakim przepis ten znajduje zastosowanie w stosunku do osób zajmujących w dniu 30 czerwca 2004 r. lokale mieszkalne będące w zasobie Wojskowej Agencji Mieszkaniowej na podstawie umowy najmu.

Wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia, tj. z dniem 26 marca 2008 r.

Wyrokiem z dnia 17 marca 2008 r. Trybunał uchylił przepisy ustawy zmieniającej, które przewidywały wygaśnięcie z mocy prawa tytułu prawnego przysługującego osobom niepełniącym zawodowej służby wojskowej do lokalu mieszkalnego oraz wprowadzały administracyjnoprawny tryb wykwaterowywania tych osób. Uchylone przepisy były przepisami przejściowymi dostosowującymi stosunki prawne istniejące w chwili wejścia w życie nowych przepisów do nowej sytuacji prawnej.

Zbigniew Gromek wskazał, iż analizowany wyrok nie wymaga wykonania, bowiem, po pierwsze, z praktycznego punktu widzenia niemożliwe i niecelowe jest doprowadzenie do restytucji stosunków prawnych w treści identycznej ze stanem obowiązującym w dniu 1 lipca 2004 r. bądź też 1 lipca 2006 r. Lokale mieszkalne, co do których najem wygasł we wskazanych terminach, są bowiem obecnie zajmowane przez inne osoby, niemożliwe zatem staje się przekazanie tych lokali najemcom, którzy zajmowali je w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej. Trzeba też zauważyć, iż dotychczasowi najemcy niejednokrotnie mogą nie być zainteresowani przywróceniem tych umów,

skoro w międzyczasie zmuszeni byli od nowa ukształtować swoją sytuację mieszkaniową. Po drugie, należy wskazać na znikomą liczbę przypadków, w których właściwe organy WAM podjęły działania zmierzające do egzekwowania skutków wygaśnięcia umów najmu, a więc przystąpiły do wykwaterowania.

Uznanie za niezgodne z konstytucją art. 20 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2 ustawy zmieniającej powoduje, iż w zakresie normowanym tymi przepisami nie może być prowadzone przymusowe wykwaterowanie w trybie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wyłącza to potrzebę wykonania wyroku w tym zakresie.

Należy zauważyć, iż art. 20 ust. 3 ustawy zmieniającej znajdował zastosowanie wyłącznie w okresie od 1 lipca 2004 r. do 1 lipca 2006 r. – zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy zmieniającej ekwiwalent mógł zostać przyznany jedynie w okresie dwóch lat od wejścia w życie ustawy. Oznacza to, że w momencie wejścia w życie wyroku Trybunału przepis ten został już uprzednio skonsumowany i nie znajdował zastosowania.

Zbędne jest również wykonywanie wyroku w zakresie uchylonego art. 20 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2 ustawy zmieniającej ze względu na niewielką liczbę przypadków, w których przepis ten znajdował zastosowanie, jak również fakt, iż przepis ten odnosił się wyłącznie do tych stanów prawnych, które wystąpiły w dniu 30 czerwca 2004 r.

Przewodniczący komisji Krzysztof Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie (6 głosów za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 marca 2008 r. dotyczący ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (sygnatura akt SK 3/07) omówiła przedstawicielka Biura Legislacyjnego Katarzyna Konieczko. Wyjaśniła, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją art. 114 §6 prawa o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu nadanym przez art. 89 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym i obowiązującym od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 sierpnia 2007 r., tj. do wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, w zakresie, w jakim pozbawiał obwinionego sędziego prawa do wniesienia do sądu dyscyplinarnego zażalenia na postanowienie rzecznika dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Z dniem 31 sierpnia 2007 r. zaskarżonemu przepisowi nadane zostało nowe brzmienie, które czyni w pełni zadość wskazaniom Trybunału. Za sprawą tej nowelizacji obwiniony został bowiem zaliczony do kręgu podmiotów posiadających legitymację do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, tudzież na postanowienie o jego umorzeniu, wydane przez rzecznika dyscyplinarnego.

Przewodniczący komisji Krzysztof Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie (6 głosów za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.